

Øjeblik komme og stemme imod. Jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg har modarbejdet Forslaget lige fra Begyndelsen. Det ærede Medlem har Ret i, at der af Tinget er rettet Opfordring til Indenrigsministeren om at tage Sagen i sin Haand, men det var umiddelbart før Rigsdagen skulde sendes hjem og før et Valg. Den ærede daværende Indenrigsminister var imod Forslaget i dets Realitet. Han sagde udtrykkelig, at der ikke var fremkommet Klage og der var ingen, der kunde forudsætte, at Ministeriets Stilling vilde blive en anden, ellers havde jeg maaske allerede den Gang ikke villet stemme sammen med det øvrige Ting. Nu siger det ærede Medlem, at da Amtsraadene have vedtaget Sagen, maa vi absolut følge dem her i Tinget. Det er dog vistnok lidt for meget at forlange. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en hel Del af de Amtsraad, som ere gaaede med til at anbefale Lovens Fremme, nu ikke ere saa opsatte derpaa. Det gaar jo saaledes med den Slags Sager i Amtsraadene, at de kun faa en ganske kort Omtale. Amtsraadene have en Masse Sager at behandle, saa at der undertiden ikke skænkes den enkelte Sag den nødvendige Overvejelse.

Til de ærede Medlemmer for Odder (Nielsen-Grøn) og Faaborg (K. Jensen) har jeg ingen Bemærkninger at gøre, men jeg maa sige, at jeg af den Udtalelse, der faldt fra det ærede førstnævnte Medlem, fik det Indtryk, at han helst ønsker denne Lov hen, hvor Peberet gror, idet han sagde: Heldigvis kommer den tilbage fra Landstinget, og saa stemmer jeg nok imod den. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, jeg tror, at dette ærede Medlem og ligeledes det ærede Medlem fra Faaborg ikke ere saa helt uenige med mig om denne Sag. De ærede nævnte Medlemmer ere jo komne ind i Udvalget og ere der gaaede med, men jeg tror, som sagt, ikke, at vi staa saa langt fra hverandre, om jeg end vil indrømme, at jeg har set med noget større Betænkelighed paa Sagen. Til min ærede Sidemand til højre (Byriell-Jensen) kunde jeg have Lyst til at gøre den Bemærkning, at det var en mærkelig Slutning, han drog. Han begyndte meget højtidelig med at erklære, at hvis de Mennesker, som havde Grusgrave, boede i Maaen, vilde han stemme imod Forslaget, men da de bo paa Jorden, vil han ikke gøre det, og han endte med at sige, at netop fordi det var virkelige Landejendomme, hvorom det gjaldt, skulde vi stemme for Lovforslaget. Jeg synes dog,

at denne agrariske Tanke ikke er heldig, thi det bliver jo Landboerne, der komme til at betale de Udgifter, som vi alle ere enige om, at Forslaget vil medføre for Kommunerne. Ganske vist siger det ærede Medlem, at de, som ingen Jord have, ogsaa skulde være med til at betale, men jeg troede, at vi vare enige om, at Størstedelen af Kommuneskatterne hvile paa Hartkornet. I mange Kommuner er Formue- og Lejlighedsskatten paa Grund af stedlige Forhold forholdsvist meget lille, saa det er alligevel Landbruget, det kommer til at gaa ud over. Jeg synes derfor, det var en temmelig fejl Slutning, det ærede Medlem drog.

Nielsen-Grøn: Over for den højtærede Indenrigsminister er jeg nødt til at sige, at jeg kan ikke forstaa, hvordan han kan blive ved stadig at sige: Jeg har ikke noget imod, at man tager Sten uden for den daglige Vandstandslinie. Nej, der er saamænd ikke et Menneske, som har noget derimod; thi i mange Tilfælde er der ingen Ting at tage der, det er kun nogle store Sten, der ligge der, som vi ikke ville tage med. Det, vi skulde bruge til Vejene, kunne vi ikke faa der. Det, vi skulde have, er det, der ligger mellem den daglige Vandstandslinie og Højvandslinien. Og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds er ikke gal, naar han foreslaar, at vi skulde blive ved det bestaaende, det er fra hans Standpunkt meget rigtigt. (Afbrydelse). Ja, undskyld, det er en Jyde, som taler, og en Jyde kommer let til at bruge dette Udtryk. Nej, den højtærede Minister tager helt fejl, det, vi hævde og blive ved at hævde, er Ejendomsretten. De Herrer have ingen Ejendomsret uden for Højvandslinien. I Henhold til Højsteretsdommen af 11te Januar 1884 have vi Lov til at tage, hvad der ligger uden for denne Linie, og vi give ikke denne Ret fra os.

Ordføreren (P. Madsen): Jeg tror ikke, det er muligt at udtale noget, som ikke er kommet frem ved tidligere Behandlinger af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal derfor indskrænke mig til det mindst mulige. Der er dog nogle enkelte Bemærkninger, som jeg har Lyst til at gøre. Jeg ønsker at udtale en Paaskønnelse af den højtærede Indenrigsministers Velvilje over for Lovforslaget. Jeg kunde have haft Lyst til at sige et Par Ord med Hensyn til hans Opfattelse af Strandbredden, men da det ærede Medlem for Aarhus Amts